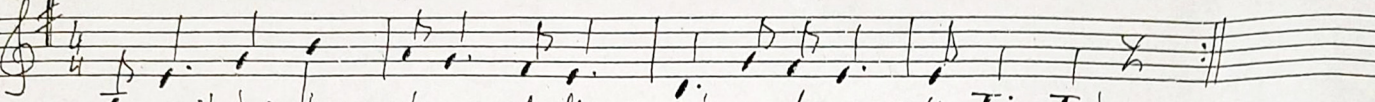

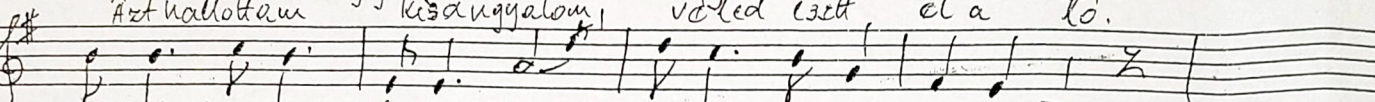
(Alkalmozkodó
ritmusban!)

Mépdalokor Kodály Zoltán gyűjtéséből

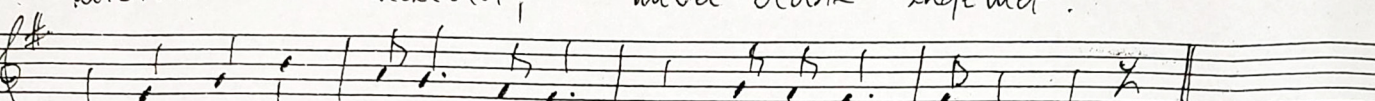
①

A csitári hegyek alatt régen lee-sett a tölgy.
Azt hallottam kisanyádom, vedet esett el a tölgy.

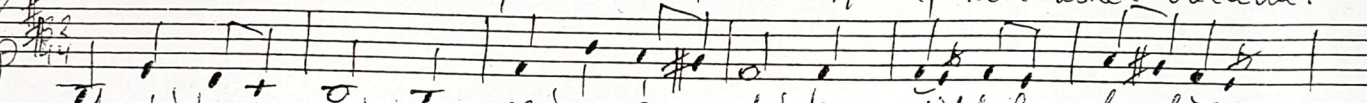
Kitörted a kezedet, mivel öldök engemet?

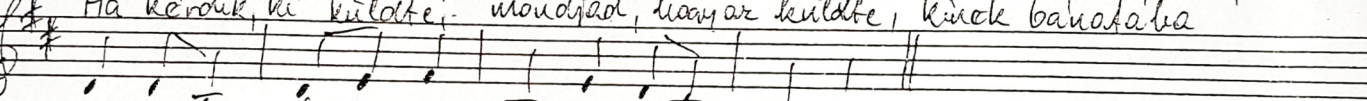
Égy hát kedves kisanyádom nem lehetek a tied.

Amuda leu van egy tölgy, jé, de nagyon magas van
Közelebbe, közelebbe két normandiai bolos van. Egyik harlik a vállamra,
máshol a hábamra. Égy hát kedves kisanyádom, tied leszek valaha!

②

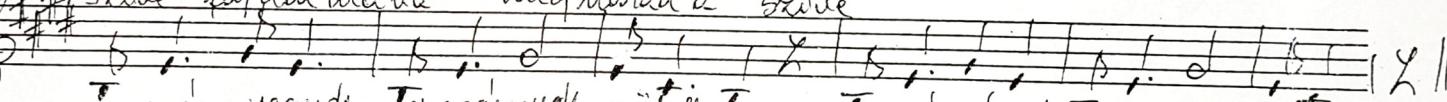

Madárka, madárka, csácsógo madárka, vidd el a levelem,
Ha kerülsz ki külsőre, mondjad, hányar küldte, kinek bánatába

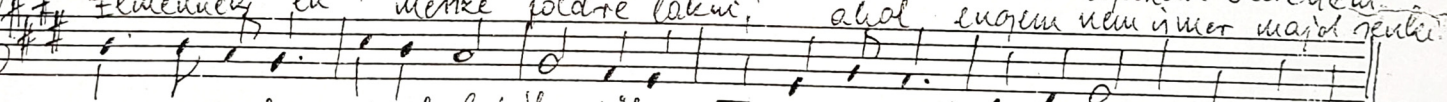

vidd el a levelem széps magyar hazámra.
Szíves tájadalmaiba megmarad a szépség

③

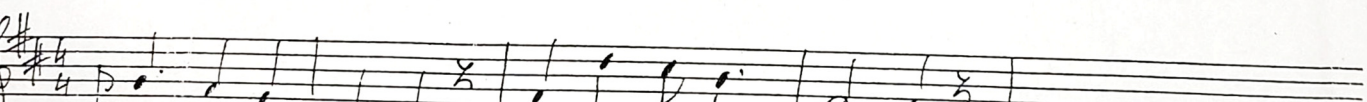

Szegény vagyok, szegénynek születtem, a rózsámat tigrisnek szedtettem.
Elmenekülök én, menke földre lakni, ahol engem nem ismer majd senki.

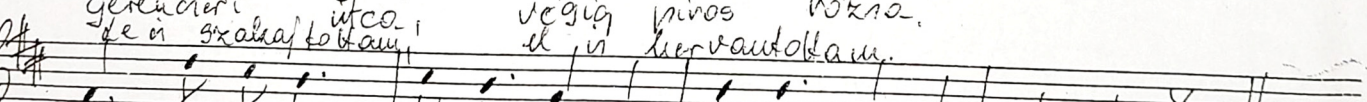

Az ismerős elviharolt tőlem, most lett szegény tigrisnek belőlem.
Hosszú elmenekülök a világ végére, haog ne legyen senki se tőlem.

④

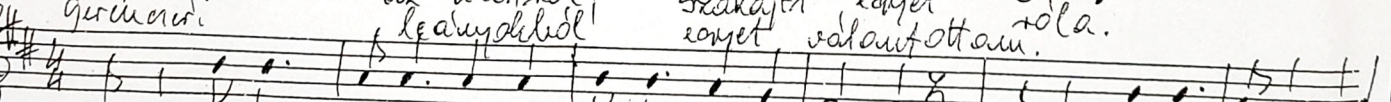

Gerencsári utca, végig piros rózsák.
De én szakajtóba, és én hervantottam.

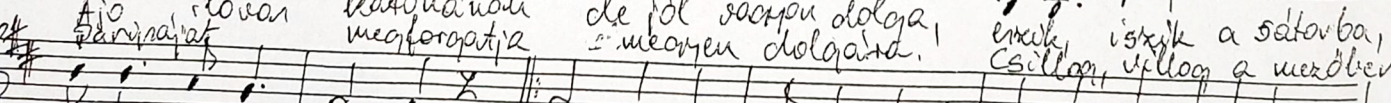

Szállj le kicsi, az úletről szakajtó szemet tőle.
Gerencsári leányoktól szemet valószínűleg ottam.

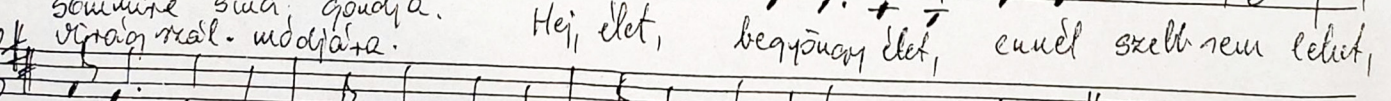
⑤

Ajónk szíves katonáinak de jól sajnál dolga, emeli iszik a sátorba,
Pánikáját megfogadja, mikor dolga, csillag, világ a mezőben

Somnira sírva gondja. Hej, élet, begyönyörű élet, ennél szebb nem lehet,
Vágyak real. módjára.

csak az időn katonáinak, aki ilyen szeret